

Invenția se referă la pomicultură, în particular la un procedeu de tăiere a pomilor fructiferi de vișin, cireș și cais. Se cunoaște procedeul de tăiere manuală a pomului fructifer pe rod, care se aplică asupra întregii coroane în fiecare an, primăvara. La toate formele de coroană cunoscute tăierii manuale se supune periferia și interiorul coroanei în aspect fitosanitar și de normare a încărcăturii ramurilor cu formațiuni de rod [1].

Dezavantajul procedurii menționate constă în aceea că necesită multă muncă (circa 150...200 ore la un hectar de livadă) și cheltuieli bănești de până la 25...30% din totalul cheltuielilor la un hectar.

Se mai cunoaște tăierea manuală de transfer a direcției de creștere a ramurilor, care se aplică în zona periferică laterală a coroanei în plan vertical strict localizat pentru optimizarea lățimii coridorului și, respectiv, asigurarea traficului tehnologic în intervalele dintre rândurile de pomi ale livezii [2].

Dezavantajul procedurii este formarea unei ramificații dese la exteriorul coroanei, care împiedică pătrunderea luminii în interiorul ei.

Mai aproape de procedeu solicitat este tăierea manuală a ramurilor în zonele periferică și interioară, aplicabilă la pomii de vișin, la care coroanele sunt aplatizate în plan orizontal și vertical [3].

Dezavantajul procedurii constă în necesitatea efectuării mai multor operații de tăiere la un pom (circa 50...60) cu persistarea pericolului de dezechilibrare a creșterii sistemului radicular și a tulpinii.

Problema pe care o rezolvă invenția constă în evitarea ramificații dese (excesive) la periferia coroanei și a dezechilibrului creșterii sistemului radicular și a tulpinii.

Esența procedurii constă în aceea că tăierea se execută în cicluri a câte cinci ani. În primul an al ciclului se efectuează limitarea înălțimii pomului, în al doilea an se limitează lățimea pomului de o parte a coroanei de-a lungul intervalului dintre rânduri prin tăierea ramurilor localizate în planul de tăiere amplasat sub un unghi de 18...20° față de verticală, la al treilea an se limitează lățimea pomului de partea opusă a coroanei, la al patrulea an tăierea și scurtarea ramurilor se efectuează în interiorul coroanei, în partea ei superioară, iar la al cincilea an – în interiorul coroanei, în partea ei inferioară. Tăierea la ramificația exterioară se efectuează alternând pe cicluri scurtarea șarpantelor de ordinul întâi și doi.

Rezultatul constă în majorarea productivității pomului fructifer, asigurarea unei reduceri substanțiale a cheltuielilor de muncă manuală și energetice la tăierea pomilor pe rod (reducerea considerabilă a cheltuielilor de muncă manuală până la 45...65 de ore la hectar de livadă; reducerea cheltuielilor bănești până la 15...20% din totalul cheltuielilor la un hectar datorită cărui fapt costul tăierii într-un sezon a unui pom se micșorează de la cinci lei până la un leu.

La pomii de specii sâmburoase (vișin, cireș și cais) cu forma de coroană semiplată sau aplatizată se efectuează tăierea de primăvară în uscat, care include limitarea parametrilor conturului coroanei prin scurtarea de reducere a ramurilor cu trecere la ramificații exterioare și efectuarea tăierii de fructificare, întreținere, igienizare și restabilire în interiorul coroanei. Tăierea se efectuează în cicluri a câte cinci ani, un volum de operații diferențiat și eșalonat pe ani: în primul an al ciclului se efectuează limitarea înălțimii pomului, în al doilea an se limitează lățimea pomului de o parte a coroanei de-a lungul intervalului dintre rânduri prin tăierea ramurilor localizate în planul de tăiere amplasat sub un unghi de 18...20° față de verticală, la al treilea an se limitează lățimea pomului de partea opusă a coroanei, la al patrulea an tăierea și scurtarea ramurilor se efectuează în interiorul coroanei, în partea ei superioară, iar la al cincilea an – în interiorul coroanei, în partea ei inferioară. Tăierea la ramificația exterioară se efectuează alternând pe cicluri scurtarea șarpantelor de ordinul întâi și doi. Tăierile de limitare a coroanei pomului asigură traficul nestingherit al tractoarelor în intervalele dintre rânduri și respectarea cerințelor agrotehnice față de următorii parametri în dependență de specie și vigoarea asociației dintre soi și portaltoi: pentru pomii cu vigoarea mică - înălțimea pomului 2,5...3,5 m, lățimea coroanei la bază 1,8...2,5 m, lățimea coroanei în partea de sus 0,8...1,2 m; pentru pomii cu vigoarea medie - înălțimea pomului 3,0...3,5 m, lățimea coroanei la bază 2,0...2,5 m, lățimea coroanei în partea de sus 0,8...1,2 m; pentru pomii viguroși - înălțimea pomului 3,5...4,0 m, lățimea coroanei la bază 2,3...2,5 m, lățimea coroanei în partea de sus 1,0...1,2 m. Tăierea de reducere cu trecere la ramificații exterioare se efectuează în următoarea alternanță: în primul ciclu tăierii se supun șarpantele pe linia limitei exterioare a zonei de tăiere; în al doilea ciclu tăierii se supun sub șarpantele pe linia limitei interioare a zonei de tăiere; în al treilea ciclu - analogic primului ciclu se taie șarpantele; în al patrulea ciclu - analogic ciclului doi se taie subșarpantele ș.a.m.d.

Procedeul este ilustrat și se explică prin reprezentare schematică cu ajutorul figurilor 1-5:

- fig. 1, primul an al ciclului - tăierea manuală de limitare a înălțimii pomului;
  - fig. 2, al doilea an al ciclului - limitarea prin tăiere manuală a lățimii coroanei numai de o parte laterală a conturului (paralel rândului de pomi);
  - fig. 3, al treilea an al ciclului - limitarea prin tăiere manuală a lățimii coroanei de partea opusă a conturului;
  - fig. 4, al patrulea an al ciclului - tăierea de primăvară a părții de superioare a interiorului coroanei;
  - fig. 5, al cincilea an al ciclului - tăierea de primăvară a părții inferioare a interiorului coroanei;
- unde: 1 - coroana pomului; 2 - zona tăierii de limitare a înălțimii pomului; 3 - zona tăierii de limitare a unei părți laterale a coroanei; 4 - zona tăierii de limitare a părții laterale opuse a coroanei; 5 - partea superioară din interiorul coroanei; 6 - partea inferioară din interiorul coroanei.

Procedeul se realizează în felul următor.

Procedeul se aplică în plantații pomicole de specii sâmburoase cu pomi cu coroana semiplată sau aplatizată, care au intrat pe rod. Vigoarea pomilor poate fi mică, mijlocie sau mare. Respectiv, în plantații distanța dintre rândurile de pomi poate varia de la 4,0 până la 6,0 m, iar distanța între pomi în rând de la 2,0 până la 4,0 m. Procedeul de tăiere se aplică cu scopul de a îmbunătăți regimul de iluminare a pomilor și de a facilita aplicarea măsurilor agrotehnice, în

special, de a asigura deplasarea tractoarelor agregate cu mașini agricole în intervalele dintre rânduri. La începutul ciclului de aplicare a procedeului, în primul an al lui, se aplică limitarea înălțimii pomului prin scurtare de reducere a ramurilor cu trecere la ramificații exterioare (fig. 1). Tăierea părților laterale periferice ale coroanei se efectuează în anii 2 și 3 ai ciclului numai la cele, care sunt paralele rândului de pomi, aplicând scurtarea de reducere a ramurilor cu trecere la ramificații exterioare (fig. 2 și 3). În anii 4 și 5 ai ciclului se aplică, respectiv, în părțile de sus și de jos din interiorul coroanei, după necesitate, una, două, trei sau concomitent chiar toate patru tipuri de tăieri, cum sunt tăierile de fructificare, întreținere, igienizare și restabilire (fig. 4 și 5). Datorită tăierilor în interiorul coroanei, ca efect suplimentar, în planul rândului se evită suprapunerea sau pătrunderea reciprocă a ramurilor în coroanele pomilor limitrofi.